

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

§. IV. De Oblatione pueri Iesu in templo & Purificatione Deiparæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

venerunt
Iesum in
Bethlehem
decimoter-
tio post na-
tivitatem
die.

lius, ut voluit Epiphanius, nec post oblationem pueri Iesu in templo; sed tertio decimo post nativitatem die, dromedario-
rum velocitate adjuutos pervenisse in Beth-
lehem, ibique Christum adorasse. Sic enim habet antiqua traditio Ecclesiastica, cui nil æquale aut præponderans potest opponi. Modus quoque loquendi Sacræ Historiæ *Matth. 2.* illos protinus venisse insinuat: *Cum natus esset Iesus in Bethlehem Iudæ, ecce Magi ab Oriente venerunt &c.* Denique aliàs non invenissent amplius puerum in Bethlehem; cum post oblationem pueri in templo parentes discesserint ad pristinum domicilium in Nazareth, juxta illud *Lucæ 2. Et ut persecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilaam, in civitatem suam Nazareth;* quousque scilicet Angelus monuit Iosephum de fuga in Ægyptum ob persecutionem Herodianam. An verò adhuc repererint infantem in spelunca seu stabulo, loco nativitatis seu in præsepio, dubitant Nonnulli, aut etiam negant. Affirmant tamen plerique Patres & Doctores, & consonat Ecclesiæ canens: *Hodie stella Magos duxit ad præsepium.* Nec aliquid multum urget in oppositum. Quod autem Nonnulli censent Deiparam cessante jam copiâ hospitem facile deinceps reperisse domum hospiti, solvi potest, dicendo, quòd paupertatis causâ & amore, aut etiam ratione occultæ Dei providentiæ id non fecerit; vel fortè quòd descriptio ista aut multitudo adventantium pluribus diebus perseveraverit.

46.

Dices: Hærodes diligenter didicit tempus stellæ quæ apparuit Magis, quo scilicet tempore cœperit apparere, & postea videns quoniam illius esset à Magis, occidit omnes pueros à bimatu & infra secundum tempus quod exquisierat à Magis, ut refertur *Matth. 2.* Igitur videtur stellâ à biennio circiter apparuisse, sive ante natale Christi, sive ante adorationem Magorum. Resp. Neg. Conf. Nam Herodes ex furore & timore extendit tempus, veritus ne fortè ante exortum stellæ Christus esset natus, vel grandior esset ceteris, sicut ad majorem cautelam extendit locum, occidendo nimirum pueros masculos etiam in omnibus finibus Bethlehem. Quare processit secundum tempus quod exquisierat à Magis, id est, quod subdola exquisitio à Magis factâ ipse sibi callidè præscriperat ad effectum certius consequendum. Biennium autem computandum est, non ab adventu Magorum, sed ab edicto Herodis, aliquanto post tempore lato; etsi secus putarit Baronius. Nonnulli etiam ly *secundum tempus*, subtilius fortè quàm solidius, solum referendum putant ad ly & *infra*; q. d. Occidit omnes masculos incipiendo à bimulis usque ad recens natos secundum tempus quo cœperat stella apparere, quasi nempe postea natos non occiderit. Quod tamen genio crudelissimi & ambitiosissimi tyranni, & tantæ extensioni

Cur Herodes
occiderit in-
fantes à bi-
matis & in-
fra.

ad bimatum & loca vicina cinis congruit; ut proinde credibile sit ipsum etiam occidisse infantes post Christum natos, ut securius intentum suum obtineret.

Observandum denique Magos singulos obtulisse probabilissimè tria munera, quæ non carebant mysterio speciali, ut omnes Patres constanter advertunt: quidquid impudenter exhibet *Calvini*: aurum quidem tamquam Regi magno, thus tamquam Deo, myrrham tamquam homini pro nobis morituro.

§. IV.

De Oblatione pueri Iesu in templo & Purificatione Deiparæ.

Nunc sequitur agendum de Oblatione pueri Iesu in templo Jerosolymitano, & purificatione Mariæ, quæ contigit quadagesimo die à nativitate Domini. Quando per præsentiam Verbi incarnati in templo præfato cœpit impleri illud *Aggei 2. Et veniet desideratus cunctis Gentibus: & implebo domum istam gloria..... magna erit gloria domus istius novissima plus quàm prima.* Et illud *Malach. 3. Et statim veniet ad templum suum dominator quem vos quaritis &c.*

Sciendum porò veteri Lege duo fuisse sancita. Primum, ut omne primogenitum offerretur & consecraretur Domino, velut peculium ejusdem speciale; idque intuitu beneficii à Deo præstiti populo, quem ut liberaret à servitute Ægypti, occiderat omnè primogenitum in terra Ægypti ab homine usque ad pecus. Quare primogenita mundorum animalium immolabantur Deo, primogenita verò hominum redimebantur quinque siclis, eò quod Levitæ subrogati forent loco primogenitorum ad servitium Deo. Quæ omnia patent *Exodi 13. & Numer. 8. & 18.* Secundum erat generalius, ut nempe mulier, quæ suscepto semine pepererit masculum, immunda effet quadraginta diebus, septem quidem juxta dies separationis menstruæ; id est, instar mulieris menstruatæ, quæ quidquid tan-
gebat, immundum reddebat, etiam homines; deinde aliis triginta tribus juxta situm observatu faciliorem, quo ratione profluvii sanguinis arcebat à Sanctuario & contactu rei sanctæ. Die vero quadagesimo mundanda accedebat ad templum, offerens agnum in holocaustum, quod crepabatur Deo in gratiarum actionem pro felici partu, & pullum columbæ vel turturæ pro peccato, scilicet legalis immunditiæ, à qua mulier purgabatur: aut si pauper erat, loco agni alterum turturæ aut pullum columbæ. Orabatque pro ea sacerdos, & sic mundabatur; ut habetur *Levit. 12.* Porro ad purgationem matris necesse non

non erat adesse infantem, cumque offerri. Quando tamen erat primogenitus, ideoque consecrandus Domino, sed opportunè semper fiebat cum purificatione matris, quæ citius ingredi templum prohibebatur.

Utramque hanc legem B. Virgo in se & prole suâ servavit; ut patet *Luca 2.* ob similes ex parte rationes, ob quas adimpleri curavit legem Circumcisionis, et si citra obligationem. Nam quod ad legem primogenitorum offerendorum spectat, Lex vetus non comprehendebat hunc infantulum tanquam propriam materiam legis, adedque nequidem indirectè & ex consequenti erat obligata Deipara ad ejus oblationem ac redemptionem faciendam. Alioquin per ipsa verba legis non excluderetur Christus infantulus (quidquid velit *Suarez & Sylvius*) quia lex indistinctè loquitur de primogenitis, et si juxta modum nascendi usitatum adhibeat verbum apertionis vulvæ; quæ est periphrasis primogeniti. Quæ etiam Evangelista *Lucas cap. 2.* significat verba legis quadrare in Christum.

Quod ad legem purificationis attinet, ea similiter juxta communem Patrum & Doctorum sententiam non obligabat Deiparam. Nam lex illa loquitur de muliere quæ suscepto semine pepererit masculum, adedque verbis legis non comprehendebatur Deipara, quæ conceperat de Spiritu sancto. Adde fœdos illos sanguinis & sordium fluxus, quibus puerperæ purgantur, non fuisse in Deipara, quæ sine dolore, naturæque contumeliâ peperit. Quæ tamen cessatio finis in casu particulari videretur non sufficere, si (quod nonnulli Interpretes contendunt contra *Hieronymum & alios Patres passim*) alioquin verba legis generalia etiam comprehenderent Deiparam.

Circa oblationem verò ad Deiparam faciendam notandum est, illam fuisse factam à Deipara more pauperum, scilicet offerendo par turturum, aut duos pullos columbarum. Oblationem autem unius ex columbis seu turturibus pro peccato faciendam, debuisse vi legis pro peccato seu immunditiâ ipsius parientis tollendâ fieri; ut satis aperte docet contextus *Levit. 12.* ubi subjungitur: *Et orabis pro ea*, puerperâ, scilicet Sacerdos, & sic mundabitur. Deinde non alia legitur ceremonia legalis, quâ immunditia legalis puerperæ mundaretur, præter hanc. Infans quoque (ut satis constat) non debebat adesse, ipseque erat jam antè mundatus ab originali; nusquam autem legitur ipsum subjacuisse immunditiæ legali, quæ hujusmodi expiatione indigeret. Quare ita censet *Lyranus*, *Abulenſis* & alii passim; et si *S. Augustinus* & quidam alii sentiant sacrificium fuisse offerendum pro peccato ipsius infantis, & *Suarez* existimet fuisse offerendum tam pro infante quam pro matre. Quibus non favet, quòd in lege *Levit. 12.* dicitur

Herincx Sum. Theol. Pars IV.

tur pro filio sive pro filia: id enim (ut ipse *Suarez* fatetur) non afficit quod sequitur; *Deseret agnum &c.* sed quod præcedit, *Cum expleti fuerint dies purificationis*, pro filio nempe vel filia, seu ob partum filii vel filia explendi. Agnus enim in holocaustum, & non pro peccato pœlis, jam antè ab originali purgatæ erat offerendus. Similiter quod *Luca 2.* dicitur: *Et cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo*; intellige, sistendo eum Domino tanquam primogenitum. Vel significatur generatim, quod ejus causâ fiebat, ut mox dicitur. Quod denique in Ecclesiastico officio ad imitationem verborum Scripturæ canitur, *Obtulerunt pro eo Domino par turturum aut duos pullos columbarum* (incertum quid horum obtulerint) intellige sic, ut pro eo sit idem, quod ejus causâ, ratione scilicet partus seu generationis ipsius.

§. V.

De Actis in reliqua Christi ætate usque ad Baptismum.

HORUM duntaxat synopsis brevissimam damus, plura relinquentes Expositoribus S. Scripturæ. Itaque post purificationem parentes sunt reversi cum puero Jesu in Nazareth, ut indicatur *Luca 2.* Ubi Joseph in somnis admonitus fugit cum Deipara & infante in Ægyptum, mansitque ibi usque ad obitum Herodis: quantum autem temporis præcisè intercurrerit, plane incertum est; cum plerique varios annos numerent, alii plures, alii pauciores. Si tamen Josephi & Dionis auctoritati deseramus, dicendum foret consequenter, fatente *Petavio l. 13. de Doctrina temporum in tabulis annorum* Christum natum Augusto 12. & Cornelio Sullâ consulibus, & Herodem mortuum esse anno sequenti, eodem scilicet quo Christus fugerat in Ægyptum.

Tum Herodes (ut habetur *Matth. 2.*) videns quoniam illusus esset à Magis, auctores scilicet mirabilibus, quæ in templo die purificationis contigerant; cum antea facile sibi persuasisset Magos spe frustratos non fuisse ausos regredi præ pudore, vel aliis implicitus ad id non advertisset, cepit se convertere ad cædem infantium innocentium.

Post mortem Herodis monitu Angelii Joseph reversus in Nazareth habitavit. Puer autem crescebat & confortabatur plenus sapientiâ, & gratia Dei erat in illo. Et ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem ad templum, etiam Deipara pro sua pietate, et si alioquin lex præscribens ut id ter in anno fiat, scilicet in Pentecoste, festo Tabernaculorum, & Paschæ solos

mascu-

49. Nescira ligabat Deiparam.

Probatur de lege primogenitorum.

Probatur idem de lege puerperarum.

Oblatio turturis vel pullos columbarum pro peccato non fiebat secundum legem pro peccato prole, sed pro legali immunditia matris.

§ I. Christi fuga in Ægyptum.

§ II. Sive securæ cædes innocentium.

§ III. Reliqua Christi gesta usque ad Baptismum.